

PASJA ZIMA

Veliko skrbnikov svoje kosmate prijatelje v zimskem času odpelje s seboj na dopust, bodisi na smučanje, v gore, itd.. Prav tako velika večina psov neznansko ušiva v snežni odeji, kjer se valjajo, odkrivajo kaj je pod njo, spoznavajo nove sledi gozdnih prebivalcev itd... Najraje to počnejo v družbi kakšnega psa. Kljub vsem radostim, ki jim prinaša zima, pa je to letni čas pri katerem moramo posebej dobro poskrbeti za našega prijatelja. Posebno pozornost moramo nameniti tistim psom, ki jim zima zagotovo ne prija najbolj.

Pes na prostem

Prva stvar, ki jo moramo zagotoviti je dobro pripravljeno bivalno. Če kučka prebiva v pesjaku, potem mora imeti dobro izolirano hišico, ki ima dva ločena dela in sicer predprostor in ležišče. V ležišču mu lahko namestimo odejo ali pa slamo, ki jo seveda menjamo. Da zagotovimo psu suho ležišče je najbolje, da je hišica dvignjena od tal. Če imamo možnost, lahko psa dodatno zavarujemo pred vetrom in snegom, ter del pesjaka obložimo z deskami ali kakšnim drugim materialom. Ker so temperature pozimi nizke je treba vedno preverjati, ali ima pes dovolj vode v posodici, saj le ta hitro zamrzne. Tako mu večkrat na dan lahko ponudimo svežo vodo, led pa odnesemo ven. Lahko mu prav za zimo kupimo plastično posodo, v kateri bo voda kasneje zamrznila. Redno mu moramo čistiti pesjak, če vanj zapade kaj snega. Pomembno je, da je pasji kožuh čist in suh. Psi ki imajo dovolj gosto podlako in jih ne zebe lahko zimo mirno in brez težav preživijo. Če imamo psa, ki nima podlake in ga pozimi zebe pa vendarle biva v pesjaku, ga v zimskih mesecih lahko preselimo v garažo ali kakšen drug prostor. Lahko pa si če prej omislimo zidane delno ogrete pesjake in kučka bo več kot zadovoljen tudi pozimi.

Pes v stanovanju

Pes, ki prebiva z nami bodisi v hiši ali stanovanju kljub temu, da ima dovolj dlake, čez zimo ne bo pridobil tako gost kožuh kot kučka ki biva zunaj, saj so temperature v stanovanju visoke. Tako se lahko zgodi, da psa, kljub dobri dlaki zunaj zebe. Preden odidemo s psom ven, ga za 20 minut namestimo v prostor, ki je najbolj hladen, da se kučka postopoma navadi. Ni najbolj prijetno, pa tudi zdravo ne, da pes pride iz stanovanja kjer imamo npr. 25 stopinj, na mraz, kjer je npr. zunanja temperatura -15 stopinj. Če nismo preveč občutljivi na mraz pa psu lahko pomagamo tudi tako da vendar za nekaj stopinj zmanjšamo temperaturo v stanovanju in se malo bolje oblečemo, pa če privarčevali boste. Pozorni morate biti tudi na suh zrak, ki je slab tako za ljudi kot živali. Lahko si omislite vlažilec zraka, ali pa zmožite kakšno brisačo in jo položite na radiator. Prav tako ni dobro, da je pasje ležišče tik ob grelnem telesu, zato mu raje dajte kakšno odejo več, kot da »spi na peči«.

Starejši, bolni psi in mladički

Starejši, bolni psi in mladički so med zimo bolj občutljivi kot ponavadi. Bolni psi so nedvomno na mraz veliko bolj občutljivi kot zdravi. Tudi psi, ki so bili zaradi operativnega, diagnostičnega ali drugega posega obriti, so bolj izpostavljeni mrazu. Precejšen vpliv na prenašanje zime pa ima tudi starost. Mlajši in starejši psi teže prenašajo nizke temperature kot drugi vrstniki. Mladiček črne nima razvite termoregulacije, zato ni dobro, da bi zimo preživel na prostem.

Podobno kot ljudje tudi psi v zimskih mesecih pogosteje zbolijo za različnimi boleznimi. Če ima pes kakovostno prehrano in živi v ustreznem življenjskem okolju, v katerem se dobro počuti ter je v dobri telesni kondiciji, je veliko manj možnosti, da bo zbolel.

Bolezni dihal

Pogosteje so prizadeti mladi psi, ker nimajo povsem razvitih dihal in imunskega sistema. Bolj občutljivi so tudi:

- starejši psi zaradi kroničnih degenerativnih sprememb (arthritis ...)
- psi z alergijami,
- psi s prirojenimi hibami (podaljšano mehko nebo, zožitev sapnika,...),
- psi s pridobljenimi hibami (tumorji, ki povzročajo zožitev dihalne poti)...

Za odrasle, zdrave živali mraz in vlaga ne pomenita posebne ovire, zlasti če niso živali izpostavljene prehudim naporom; povsem drugače pa je z ostarelimi, bolnimi in pa zelo mladimi živalmi, ki niso tako odporne.

Pasja dlaka

Psi z gosto, dolgo dlako in poddlako dobro prenašajo zime in ponavadi nimajo težav. Tisti, ki podlake nimajo ali pa so t.i. goli psi pozimi lahko zelo trpijo. Medtem ko razne polarne pasme (huskyji, samojedi, malamuti), retrieverji, ovčarji, ne bodo imeli velikih težav, so mrazom bolj izpostavljene pasme kot so: npr: kitajski goli pes, perujski goli pes, bokser, doberman, hrti (whippet, greyhound...) itd... Za pse, ki jih zebe zato priporočamo da v specializiranih trgovinah za male živali svojemu psu kupite plašček. Danes so plaški nadvse razširjeni. Prav tako imate možnost izdelave plašča po meri. Lahko si omislite tudi posebne plaške z nepremočljivim blagom. Izbira je zares velika. Na voljo so vam tudi pasji puloverji in pelerine. Ponavadi psi nimajo težav z nošenjem pasjih plaškov, saj hitro ugotovijo, da jim je bolj toplo. Pazite le pri mlajših, ki so še razigrani in bi plašek lahko kaj hitro raztrgali.

Nega dlake

Dlaka pozimi zahteva malo več truda in iznajdljivosti. Pri dolgodlakih pasmah, se sneg zelo rad oprime dlake na tistih mestih, ki je daljša. To je npr na vseh tirihi takih zadaj, pa na repu in celo med blazinicami. Kepe snega nikakor ne cukamo z psa, saj ga to boli, pa dlako poškodujemo. Pred zimo raje pristrižimo dlako, prav tako med prsti, pa se bo sneg lažje oprjel.

Če imamo pasmo ki ima specifično vrsto dlake in se je ne sme strižiti, pa lahko spnemo ali pa se sprehajamo tam kjer ni toliko snega. Če kuža zašne kar na lepem še nima, najprej pogledajmo še eno, saj se sneg lahko nabere pod

Če med blazinicami in to psa boli, s prsti sneg odstranimo in pes bo normalno hodil. Po sprehodu obvezno psa osušimo (zbrskimo z brisačo) preden ga peljemo v pesjak ali v hišo.

Sprehod

Če živimo s psom v mestu, se izogibajmo površin, ki so prepojena ali pa na novo posoljena. Sol namreč razira pasje blazinice, kar lahko pripelje do vnetja. Če te možnosti nimamo, pred sprehodom obvezno tačke namažemo z vazelinom ali čim podobnim. Lahko pa pasje tačke zaščitimo pred snegom z posebnimi pasjimi čevlji. Tačke bodo tako zaščitene pred odrgninami in soljo. Zelo privlačne na sprehodih so obcestne luče iz katerih bi psi pili vodo. Vedeti moramo da je voda nabrana v obcestnem jarku zelo umazala in škodljiva za našega psa. V njej so ostanki motornega olja, bencina, prahu, soli itd. Težavo lahko rešite tako, da imate vodo s seboj ali pa naj kučka počka do doma.

Če gremo s psom na sprehod v naravo, pazimo da se sprehajamo tam kjer poznamo pot ali pa tam, kjer smo prepričani o naši in pasji varnosti. Če je veliko snega lahko hitro stopimo v kakšno pokrito luknjo in pademo. Ali pa pomotoma zaidemo na kakšno reko ali jezero. Na snegu imamo veliko prednost, saj lahko s prostim očesom opazimo sledi gozdnih živali, črne preden do njih pride naš kučka. Če imamo strastnega lovskega psa, ga zateljimo mimo teh sledi na povodcu, sicer bomo pričela strastnemu sledenju brez konca.

Sneg lahko izkoristimo za igro z našim psom. Lahko ga zamotimo in vržemo krog v sneg teh ukažemo psu da krog poišče. Ali pa jo zakopljemo. Kučka se bo zabaval, mi pa bomo njegovo pozornost z okolice usmerili nase.

Če snega ni preveč mu lahko mečemo frizbi. Pazimo na t.i. ledeno ploskev, ko je sneg na površju bolj zmrznjen. Kučka si lahko na taki površini ure in tačko moramo poviti. Pazimo tudi, da dobro poznamo travnik, da se kučka med tekom ne zaleti v kakšno skalo. Prav tako ne mečemo frizbija če vidimo da je veliko krtin. Krtine pozimi zmrznejo in kučka si lahko pokoduje noge.

Če imamo psa navajenega da teče z nami, lahko s tekom nadaljujemo tudi pozimi. Seveda mora biti kučka v primerni kondiciji. Prav tako je pomembno ogrevanje psa in ohladitev na daljših progah. Pazimo, da nam pes pozimi ne dehidrira. Vodo mu damo piti vsaj 10 minut po sprehodu, da se umiri.

Med norenjem po snegu se pasja temperatura dvigne, vendar ne za dolgo. Pes se nato začne potiti in zgublja temperaturo in tako lahko pride do prehlada. Pes naj ušiva na suhem snegu, medtem ko je moker manj dober.

Po vsakem sprehodu psu tačke splahnemo s mlako vodo, da speremo umazanijo in sol ter stopimo sneg, če se je oprijel dlake.

Prehrana

Psi pozimi porabijo več kalorij za ogrevanje telesa. Sploh, če so temperature izredno nizke. Tako lahko količino briketov povečamo, vendar ne toliko da bi se pes dodatno zredil. Prav tako ni sliselno povečevati obrokov psom ki bivajo v hiši, saj za ogrevanje ne potrebujejo toliko energije. Priporočljivo je, da pozimi psi dobijo topel obrok. Brikete tako lahko namočimo v topli vodi (ne vroči). Kušča se bo najedel, prav tako pa bo manj žejen. Če imamo namen biti s psom aktivni, mu uro pred tem ponudimo le polovico obroka. Pazimo, da kušča ne je snega saj je škodljiv in lahko povzroči prehlad. V zimskih mesecih pa lahko psu dodamo poleg klasične prehrane še ribje olje, ki je bogato z omega kislina ali kakšnimi drugimi dodatki. Pred tem se lahko posvetujemo tudi z veterinarjem. Psi so po naravi zelo radovedni. Sploh mladički primejo vse v gobček. Če imate psa npr. v garaži pazite na hrambo antifriz. Antifriz je za pse zelo strupen in povzroča hude okvare ledvic. Psi pa ga imajo radi ker ima sladek okus.

Tako kot poskrbimo zase v mrzlih zimskih dneh, tako moramo poskrbeti tudi za naš ljubljenček. Kljub vsemu ne pozabite še na ostale domače živali. Pustite na vogalu svoje hiše še kakšen koček mesa več za prezeblo muco.